

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců JUDr. Dalily Marečkové a JUDr. Milana Podhrázkého v právní věci **žalobce: J. K.**, adresa pro doručování:, proti **žalovanému: předseda M. s. v P.**, se sídlem , o **žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu**,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou doručenou dne 23. 12. 2011 Městskému soudu v Praze domáhá vydání rozhodnutí, kterým se Městskému soudu v Praze přikazuje rozhodnout do tří dnů od doručení tohoto rozhodnutí o odvolání žalobce ze dne 17. 10. 2011 směřujícímu proti rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 10. 10. 2011, čj. Spr 3716/2011, doručenému žadateli (žalobci) na jeho elektronickou adresu dne 17. 10. 2011.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 11. 7. 2012, čj. Nad 23/2012-23, rozhodl k návrhu Městského soudu v Praze, že věc se k projednání a rozhodnutí přikazuje Krajskému soudu v Praze.

Žalobce v žalobě uvádí, že podáním ze dne 4. 10. 2011 požádal ve smyslu § 14 a násl. zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, Městský soud v Praze o sdělení informací týkajících se řízení vedeného u daného soudu pod sp. zn. 52 K 92/97. Tuto žádost však povinný subjekt svým rozhodnutím ze dne 10. 10. 2011, čj. Spr 3716/2001, odmítl s odkazem na § 11 odst. 4 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém však nebylo do dne podání žaloby rozhodnuto. Žalobce proto napadá nečinnost žalovaného, který v zákonem stanovené lhůtě 15 dní ode dne předložení odvolání povinným subjektem o podaném odvolání nerozhodl.

V rámci svého vyjádření k návrhu Městského soudu v Praze na přikázání věci jinému správnímu soudu žalovaný k věci samé uvedl, že žaloba není důvodná, neboť žalovaný není v této věci pasivně legitimován. Jak dále konstatoval, postupoval v dané věci striktně podle instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 24. 7. 2009, čj. 13/2008-SOSV-SP, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 106/1999 Sb., a spis s odvoláním žalobce předložil dne 19. 10. 2011 Ministerstvu spravedlnosti, které podle uvedené směrnice o odvoláních proti rozhodnutím povinných subjektů (mj. soudů) rozhoduje.

Před samotným věcným projednáním žaloby (jehož součástí je též hodnocení pasivní žalobní legitimace žalovaného) soud přistoupil k hodnocení, zde je podaná žaloba přípustná a projednatelná, přičemž dospěl k závěru, že tomu tak není, a nezbývá tedy, než žalobu odmítnout.

Předně je nutno uvést, že soudní ochrana ve správním soudnictví zásadně nastupuje teprve poté, co jsou vyčerpány možnosti nápravy prostředky správního řízení [srov. § 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. To znamená, že účastník správního řízení musí vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Tato zásada se projevuje i v řízení na ochranu proti nečinnosti správního orgánu. Jak totiž plyne z ustanovení § 79 odst. 1 s. ř. s. domáhat se žalobou, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení, může „*ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu.*“ Vyčerpání prostředků k ochraně proti nečinnosti v rámci řízení u správního orgánu tedy představuje speciální podmínku řízení na ochranu proti nečinnosti správního orgánu.

Jak přitom vyplývá z ustanovení § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, pokud tento zákon nestanoví jinak, použijí se při postupu podle tohoto zákona ustanovení správního řádu, mimo jiné i ustanovení o ochraně před nečinností. Ochranu před nečinností přitom upravuje správní řád v § 80, podle něhož „*nevydá-li správní orgán rozhodnutí ve věci v zákonné lhůtě, nadřízený správní orgán učiní z moci úřední opatření proti nečinnosti, jakmile se o tom dozví*“ (odst. 1), přičemž „*po uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí může žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podat účastník.*“

S ohledem na výše uvedené lze učinit závěr, podle něhož ustanovení § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, ve spojení s ustanovením § 80 odst. 3 správního řádu žalobci poskytují možnost domáhat se ochrany proti nečinnosti u správního orgánu. Z vyjádření žalovaného v dané věci však neplyne, že by se žalobce na něj se žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti obrátil (ostatně sám žalobce to v rámci žaloby netvrdí ani nedokládá), přičemž podání uvedené žádosti žalovanému či Ministerstvu spravedlnosti ani jinak ze soudního spisu nevyplývá. Za těchto okolností tedy má Krajský soud v Praze za to, že podmínka vyčerpání prostředků k ochraně proti nečinnosti u správního orgánu ze strany žalobce není splněna, a žalobu je tedy třeba odmítnout za užití ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení pak rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty

nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 13. listopadu 2012

Olga Stránská, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Vlasáková